

Til §§ 15—19.

Bestemmelserne i disse Paragraffer handler om Behandlingen af Fordringsrettigheder af enhver Art, Veksler, Checks og lign., Indskud hos Banker og Sparekasser m. v. samt kontante Beløb.

Bestemmelserne i § 15 omfatter bl. a. ikke-indbetalt kommerciel Gæld til Tyskland.

Til § 20.

I denne Paragraf omhandles Overtagelsen af tyskejede danske Patenter, Varemærker og Mønstre.

Da de i Forbindelse hermed opstaaende Spørgsmaal er af ret speciel Karakter, er det fundet naturligt at henvise Kommissarius til nært Samarbejde med Direktøren for Patent- og Varemærkevæsenet, der er særlig sagkyndig paa dette Omraade.

Man har ikke ment at burde foreskrive som den almindelige Regel, at de konfiskerede Patenter m. v. skal sælges. Salg vil være naturligt, hvor et Patent kun har Interesse for en enkelt Virksomhed, medens Tildeling af Licensrettigheder kan findes mere naturlig, hvor flere end een Virksomhed kan gøre Brug af Patentet. Disse Spørgsmaal tænkes afgjort efter Indstilling af et særligt Udvalg paa 6 Medlemmer, med Direktøren for Patent- og Varemærkevæsenet som Formand og med Repræsentation for Erhvervslivet.

For de Patenter, der ikke sælges, og som ikke opgives, maa Staten betale de sædvanlige Aarsafgifter for Opretholdelsen og føre Kontrol med, at Patenterne ikke krænkes. Det vil herved være naturligt at benytte sig af Bistand fra en eller flere Patentagenter, der er vant til at have med disse Spørgsmaal at gøre.

Til § 22.

Bestemmelsen omfatter bl. a. de under Krigen for tysk Regning ved danske Værfter byggede Skibe under det saakaldte Hansa-Program (8 Skibe) samt et Par andre større Skibe, som danske Redere nu vil faa Mulighed for at erhverve.

Til § 23.

De af denne Paragraf omfattede Genstande og Værdier er af saa vidt forskellig Karakter, at det ikke er fundet muligt at angive generelle Retningslinier for deres Behandling.

Til § 25.

Bestemmelsen i 1. Stykke, 1. Pkt. har Hjemmel i Pariser-Protokollens § 6 A og maa iøvrigt findes naturlig. Med Hensyn til Be-

stemmelsen i 2. Pkt. bemærkes, at Kreditors suspenderede Rettigheder selvsagt træder i Kraft paany, naar Ejendommen videre sælges fra Staten, ligesom de bør respekteres, hvis Staten overtager Ejendommen til eget Brug. Bestemmelsen i 3. Pkt. tilsigter at afværge, at der opstaar et Tidsrum, hvor den konfiskerede Ejendom ikke er forsikret.

Bestemmelsen i 2. Stykke er fundet nødvendig for en effektiv Gennemførelse af Lovens Formaal.

Til § 26.

Bestemmelsen er nødvendig til Værn mod Forsøg paa at skjule af Loven omfattet tysk Ejendom.

Til § 27.

Pariser-Konferencen behandlede udelukkende Spørgsmaalet om Erstatninger fra Tyskland, men da det maa forudses, at lignende Foranstaltninger som de, der gennemføres overfor Tyskland, til sin Tid vil blive gennemført overfor Japan, og da der fra dansk Side haves adskillige Krav mod den japanske Regering for Skade, tilføjet danske Statsborgere og Selskaber, er det fundet naturligt nu at konfiskere japansk Ejendom, der befinder sig her i Riget. Værdien af den paagældende japanske Ejendom er iøvrigt ganske ringe, jfr. den i Indledningen aftrykte Tabel.

Til Kapitel II.

De i dette Kapitel indeholdte Bestemmelser tilsigter for Danmarks Vedkommende at gennemføre de i Bilagene D—F aftrykte Resolutioner. Man henviser herved endvidere til Tillæg Nr. 1 til Pariser-Protokollen. Bestemmelserne antages iøvrigt ikke at være af større Aktualitet for Danmarks Vedkommende.

Til de enkelte Bestemmelser i dette Kapitel bemærkes følgende:

Til § 28.

Paragrafen angiver nærmere de Omstændigheder, der kan medføre Forpligtelser til Tilbagelevering.

Bestemmelsen i 2. Stykke er begrundet i den Betragtning, at den oprindelige Ejer selvsagt ikke bør have Ret til at faa den ham fravendte Ting tilbageleveret og samtidig beholde det Vederlag, der i sin Tid maatte være ydet ham fra tysk Side.